

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/51/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320204240
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8320204240.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. A. XXXX/XX, XXX XX D. - E. F. B., zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠAN Law firm s.r.o., IČO: 47 237 406, Kmeťova 26, 040 01 Košice - Staré Mesto proti žalovanému: G. H., nar. XX.XX.XXXX, 1. Mája 2052/4, XXX XX Snina zastúpenému JUDr. Pavlom Piovarčim ml., advokátom, Štúrova 20, 040 01 Košice, o zaplatenie 11.500,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12C/68/2020 - 184 zo dňa 25.05.2023 Hutakto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (v ďalšom „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom, ktorý bol v poradí druhým rozhodnutím, nakoľko pôvodný rozsudok č.k. 12C/68/2020 - 110 z 25.11.2021 bol zrušený uznesením odvolacieho súdu č.k. 9Co/20/2022 - 165 zo dňa 23.02.2023, rozhodol takto:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 11.500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.500,- eur od 06.12.2020 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou súdu prvej inštancie doručenou 17.12.2020, upresnenou podaním súdu doručeným 12.01.2021, domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu sumu 11.500,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 11.500,- eur od 06.12.2020 do zaplatenia, žiadajúc taktiež, aby mu uložil zaplatiť mu náhradu trov s konaním mu vzniknutých. Podľa žaloby boli medzi žalobcom a žalovaným uzatvorené dve zmluvy o pôžičke. Na základe prvej, zo 04.08.2019, požičal žalobca žalovanému sumu vo výške 10.000,- eur, na základe druhej, z 20.09.2019, 1.500,- eur. Prostriedky, ktoré boli predmetom pôžičky žalovaný žalobcovi nevrátil, splnenie tejto povinnosti má mu preto uložiť súd.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil, uplatnený nárok mal za nedôvodný, k splneniu nárokov zo zmlúv o pôžičke došlo zohľadnením sumy 11.500,- eur vo faktúre, ktorú vystavila spoločnosť Latta s.r.o., ktorej jedinou spoločníčkou a konateľkou je manželka žalovaného. Predmetom

fakturácie bola dodávka a montáž sušiacej linky na bylinky, ktorú spoločnosti Tempesta s.r.o. Bratislava, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalobca, dodala spoločnosť Latta s.r.o. podľa zmluvy o dielo. Súd prvej inštancie z dokazovania realizovaného v priebehu celého konania mal za to, že preukázaným bolo tvrdenie žalobcu o tom, že poskytol žalovanému finančné prostriedky na základe zmlúv o pôžičke zo 4.08.2019 a 20.09.2019. Predmetné zmluvy boli platnými zmluvami, žalobca preukázal odovzdanie finančných prostriedkov 10.000,- eur a 1.500,- eur žalovanému. Žalovaný, na ktorom bolo dôkazné bremeno preukázania toho, že poskytnuté finančné prostriedky vrátil, dôkazné bremeno neunesol. Pokiaľ obrana žalovaného spočívala v tvrdení o existencii dohody medzi spoločnosťou žalobcu Tempesta s.r.o. a spoločnosťou Latta s.r.o., ktorej spoločníkom a konateľom je manželka žalovaného, ide o obranu irelevantnú vzhľadom na to, že medzi týmito spoločnosťami bol uzavretý samostatný obchodný vzťah - zmluva o dielo, ktorý je navyše predmetom samostatného súdneho konania, preto žalobe vyhovel. Zamietol návrh žalovaného na výsluch svedka I. (správne pravdepodobne Rindzáka - pozn. odv. súdu), ktorý mal súdu objasniť skutočnosti týkajúce sa zmluvy o dielo uzavretej medzi spoločnosťami Tempesta s.r.o. a Latta s.r.o., ktorý sa mal podieľať na vykonaní diela, keďže bolo preukázané, že navrhovaný svedok nebol osobne prítomný pri dohode o poskytnutí pôžičiek a tieto skutočnosti už boli predmetom výsluchu svedkyne B. H. - manželky žalovaného.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 657, § 517 ods. 1, 2, § 563 a na ustanovenie § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.. Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, písm. e/, písm. f/ a písm. h/ Civilného sporového poriadku žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok buď zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby ho zmenil tak, že žalobu zamietne.

Žalovaný prioritne namietal, že na pojednávaní dňa 25.05.2023 navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedka G. J., pôvodne tento návrh realizoval ešte pred týmto pojednávaním podaním, ktoré pre technickú chybu nebolo súdu doručené. Na predmetné pojednávanie účasť svedka aj zabezpečil, neexistovala zákonná prekážka, ktorá by súdu prvej inštancie bránila vykonať navrhovaný dôkaz - výsluch svedka, a to či už na pojednávaní 25.05.2023, resp., pre rešpektovanie práva žalobcu na prípravu na daný výsluch, na pojednávaní nasledujúcom. V danom štádiu nebola zo strany súdu prvej inštancie uplatnená tzv. sudcovská koncentrácia konania, súd však povýšil záujem na včasnom prejednaní a rozhodnutí veci nad záujem na rešpektovaní práva strán sporu na spravodlivý proces a záujem na náležitom zistení skutkového stavu. Výsluch svedka J. bolo potrebné vnímať ako novú skutočnosť, pretože žalovaný k návrhu na výsluch svedka pristúpil až po rozhodnutí odvolacieho súdu v pôvodnom rozsudku. Išlo tak o bezprostrednú reakciu na nové skutočnosti. Svedok J. mohol uviesť skutočnosti pre spor zásadného významu, v dôsledku postupu prvoinštančného súdu neboli v konaní zistené a preukázané rozhodujúce skutočnosti, a to, že žalobca a žalovaný v skutočnosti žiadnu zmluvu o pôžičke neuzavreli, ale jednalo sa o zastretý právny úkon, pričom poskytnuté finančné prostriedky mali slúžiť ako záloha k vykonaniu diela žalovaného pre žalobcu z dôvodu zmeny požiadaviek na špecifikáciu diela zo strany žalobcu.

Čo sa týka odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ Civilného sporového poriadku, žalovaný uviedol, že popiera to, že by so žalobcom vážne uzatvoril akúkoľvek zmluvu o pôžičke. V priebehu konania spoľahlivo vysvetlil okolnosti a dôvody, pre ktoré bol zvolený predmetný postup. Dokazovaním bola preukázaná existencia ústnej dohody, pri ktorej malo dôjsť medzi žalobcom a žalovaným k dojednaniu o tom, že platby 10.000,- eur a 1.500,- eur predstavujú preddavky za cenu diela, resp. doplatky za dodatočné požiadavky spoločnosti Tempesta s.r.o., v mene ktorej konal žalobca, k realizovanému dielu spoločnosťou Latta s.r.o., ktorú zastupoval žalovaný. Uvedené vyplynulo z účastníckej výpovede žalovaného, tiež zo svedeckej výpovede B. H. a je možné dôvodne predpokladať, že obdobné závery by vyplynuli tiež z výpovede navrhovaného svedka J.. Tieto tvrdenia žalobca nedokázal vyvrátiť. Podľa žalovaného súd teda dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam o tom, že skutočnou vôľou strán sporu bolo uzatvorenie sporných zmlúv o pôžičke, pričom tento skutkový záver nie je pravdivý a nebol preukázaný. Žalovaný poukázal na fakturáciu spoločnosti Latta s.r.o. pre spoločnosť Tempesta s.r.o., v ktorej sa prejavila práve okolnosť poskytnutia preddavku, súhrnne v sume 11.500,- eur, a to tým spôsobom, že fakturovaná suma bola o 11.500,- eur znížená. Skutočným právnym úkonom, ústne dohodnutým medzi žalobcom a žalovaným, v zmysle ktorého mal žalobca ako štatutár spoločnosti Tempesta s.r.o. poskytnúť žalovanému ako obchodnému zástupcovi spoločnosti Latta s.r.o. preddavok na cenu diela v sume 11.500,- eur, bol zastretý iným právnym úkonom, a to zmluvami o pôžičke. Podľa žalovaného nie je možné opomenúť personálne prepojenie žalobcu a žalovaného medzi označenými

spoločnosťami. Podľa žalovaného súd prvej inštancie mal posúdiť zmluvy o pôžičke zo 04.08.2019 a 20.09.2019 ako neplatné právne úkony.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný v odvolaní uvádza hneď niekoľko odvolacích dôvodov. Všetky odôvodňuje nevypočítaním ním navrhovaného svedka G. J.. Žalovaný však nikdy uvedeného svedka nenavrhol ako dôkaz, až na poslednom pojednávaní, pričom predmetný dôkaz výsluchom svedka súd odmietol zrealizovať. Toto odmietnutie bolo súdom náležite a logicky odôvodnené v napadnutom rozsudku. Pokiaľ žalovaný deklaruje, že nevykonaním výsluchu svedka nastalo pochybenie súdu, ide o zjavne špekulatívne konanie žalovaného, kedy sa opätovne snaží predĺžiť súdne konanie a úhradu pôžičky. Žalovaný nikdy od podania žaloby nezmenil svedka J., až na poslednom pojednávaní začal užívať argumentáciu o svedkovi J.. O tom, že navrhnutie svedka nemá žiaden vplyv na konanie svedčí to, že svedok J. bol zamestnanec Latta s.r.o., teda po manželke žalovaného je to len ďalšia osoba prepojená na žalovaného, sám žalovaný ako aj manželka žalovaného už vo svojich výpovediach na pojednávaní uviedli, že pri podpisovaní zmlúv nebol nikto iný ako žalobca a žalovaný s manželkou. Je preto zrejmé, že svedok J. ani nevedel o žiadnych pôžičkách a jeho výpoveď mala byť len účelová s cieľom vyhnúť sa úhrade pôžičky. Pokiaľ sa žalovaný domnieval, ako uviedol v odvolaní, že výsluch svedka má pre neho zásadný význam, mohol vykonanie tohto dôkazu navrhnúť aj v skoršom štádiu konania kedykoľvek, nikdy to neurobil. V predmetnom konaní je relevantný len fakt či došlo alebo nedošlo k vráteniu pôžičky. K vráteniu pôžičky nedošlo a žalovaný vyfabuloval príbeh o tom, že žalobca dal poskytnutím pôžičky akúsi zľavu z ceny za dielo, kde mali uzavretú zmluvu o dielo spoločnosť žalobcu a žalovaného. Tento vyfabulovaný príbeh žalovaného má bezpredmetnú vierohodnosť, pretože žalovaný ním prezentovaný príbeh dôvodil tým, že „ako dlžník som bol uvedený osobne ja (žalovaný), a to z dôvodu, že tak chcel pán Vodala teda žalobca, ktorý tvrdil, že nemá peniaze na účte ani na DPH...“ Podľa žalobcu žalovaný teda považuje za štandard vo svojom konaní, že obdrží 11.500,- eur, ktoré sa zaviazá vrátiť s 5% úrokom, lebo „tak chce pán Vodala“? Podľa žalobcu bolo jednoznačne preukázané, že žaloba je dôvodná, žalovaný k svojim tvrdeniam nepredložil ani jeden dôkaz okrem svedectva vlastnej manželky, ktorá so žalovaným aj podniká. Vierohodnosť výpovede manželky žalovaného je logicky bez akejkoľvek vierohodnosti. Ad absurdum žalovaný ním deklarovanú „zľavu“ vyfakturoval až po podaní žaloby o vrátení pôžičky a opomenul fakt, že rovnako k dodaniu diela, na ktoré odkazuje žalovaný prebieha tiež súdne konanie, kde si spoločnosť žalobcu nárokuje vrátenie všetkých platieb, pretože dielo dodané spoločnosťou manželky žalovaného je nepoužiteľné. Preto spoločnosť manželky žalovaného nemala problém vystaviť akúkoľvek zľavu na dodanie diela. Pokiaľ žalovaný v odvolaní argumentuje tým, že výsluch svedka J. je potrebné vnímať ako bezprostrednú reakciu na nové skutočnosti, je podľa žalobcu potrebné uviesť, že na pojednávaní 25.05.2023 neboli uvedené žiadne nové skutočnosti. Žalovaný sa špekulatívne snaží spojiť dva samostatné právne vzťahy do jedného, a to obchodno-právny vzťah medzi spoločnosťami Latta s.r.o. a Tempesta s.r.o. a občiansko-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným.

Pokiaľ žalovaný v odvolaní argumentuje nesprávnym vyhodnotením dôkazov súdom, žalobca poukázal na to, že dôkazy súd hodnotí podľa vlastnej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a dôkazy vo vzájomnej súvislosti, čo vyplýva z § 191 ods. 1 CSP a vo vzťahu k svedeckej výpovedi manželky žalovaného a k prípadnej výpovedi svedka J. ako zamestnanca manželky žalovaného platí v poslednom období v Európe presadzovaná, pri hodnotení hodnovernosti svedeckej výpovedi tzv. doktrína RAVEN. Ide o slovo vzniknuté spojením počiatočných písmen piatich anglických slov: Reputation - hodnotí sa celkové spoločenské postavenie a status svedka v kontexte jeho sociálnych väzieb, Ability to see - hodnotí sa kontext zmyslového vnímania a schopnosť svedka vypovedať o tom, čo vnímal svojimi zmyslami..., V-vested interest - hodnotí sa prípadný dopad výsledku sporu na záujem svedka, napríklad dotknutie jeho hmotnoprávneho postavenia, ak by napríklad svedok v prípade úspechu jednej strany získal nejakú hmotnoprávnu výhodu, či lepšie hmotnoprávne postavenie, môže to mať vplyv na celkovú vierohodnosť takéhoto svedka, E:expertise - hodnotí sa prípadná odbornosť svedka, ak svedok disponuje preukázanými odbornými znalosťami v oblasti, v ktorej vypovedá alebo ktorých sa jeho výpoveď týka, má to dopad na jeho vierohodnosť v danom univerze úvahy, ak napríklad očitý svedok dopravnej nehody je zhodou okolností znalec odboru dopravy, jeho výpoveď bude mať v rámci pomerovania rádovo inú „váhu“, dôležitosť a hodnovernosť ako výpoveď osoby odborne absolútne v tejto oblasti spôsobilej, N:neutrality - hodnotí sa celková (ne)zaujatosť svedka, v kontradiktórnom spore sa zásadne mení spôsob zadavačovania dôkazov, ktoré je zverené primárne procesnej aktivite sporových strán, v tomto zmysle ide teda o „svedka žalobcu“ alebo „svedka žalovaného“, čo však nemusí vždy a nevyhnutne znamenať aj zaujatosť svedka. Súd musí starostlivo vyhodnotiť prípadnú zaujatosť svedka v kontexte ďalších kritérií doktríny RAVEN ako aj v kontexte celkového vyznenia výsluchu svedka -

ako napríklad svedok reagoval na otázky protistrany, prípadne na doplňujúce otázky sudcu v rámci tzv. materiálneho vedenia sporu.

Je zrejmé, že manželka žalovaného má priamy záujem na tom, aby nebolo vyhovené žalobe, dokonca žalovaný aj podniká prostredníctvom spoločnosti, ktorej majiteľkou je manželka žalovaného (Latta s.r.o.), rovnako svedok J., ktorý tri roky od začatia sporu nebol ani raz spomenutý žalovaným, ako zamestnanec Latta s.r.o. má osobný záujem na tom, aby mal dobré vzťahy so žalovaným a navyše, tak ako žalovaný, aj jeho manželka už vo svojej vlastnej výpovedi uviedli, nikto iný okrem nich nebol pri uzatváraní zmlúv o pôžičkách, a teda sami vo svojej výpovedi vylúčili, aby ktokoľvek tretí, ako je žalovaným zrazu prezentovaný svedok J., bol pri uzatváraní zmlúv o pôžičkách.

Žalobca preto rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, riadne odôvodnený, vydaný na základe správneho posúdenia skutkového stavu, navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 340 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu predchádzajúce. Odvolanie prejednal v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne uvedené do uplynutia odvolacej lehoty (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 12.10.2023 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného bola založená na tvrdení existencie komplexu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku, argumentačne predovšetkým na pochybení súdu prvej inštancie pokiaľ nevykonal výsluch ním navrhnutého svedka G. J., v čom mala prameniť existencia odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/ Civilného sporového poriadku, zakladajúca predpoklad pre naplnenie ostatných v odvolaní vymedzených odvolacích dôvodov. Odvolací súd posúdil relevantnosť žalovaným vymedzených tvrdení prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

6. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením, ako aj procesným postupom súdu prvej inštancie, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie, riadiac sa závermi vyplývajúcimi z dôvodov uvedených v uznesení odvolacieho súdu č.k. 9Co/20/2022-165 zo dňa 23.02.2023, ktorým bol pôvodne vo veci vydaný prvý rozsudok, rozsudok z 25.11.2021 zrušený, z vykonaného dokazovania, prostriedkov procesného útoku a obrany, zistil skutkový stav, ktorý sa stal základom pre posúdenie veci a právne závery, ku ktorým dospel, vychádzajú zo skutkových zistení. V rozhodnutí dal stručné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne a v logickej postupnosti sformulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Nie je možné konštatovať, že by sa nezaoberal všetkými tvrdenými skutočnosťami, riadne a včas predloženými dôkazmi majúcimi relevanciu pre posúdenie sporu. Tvrdené skutočnosti a dôkazy správne, v ich jednotlivosti ako aj vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a dospel tak k správne právnemu záveru.

Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), a preto k odvolacím dôvodom žalovaného len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva:

7. Žaloba je, čo sa obsahu týka úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania. Žalobou môže uplatniť skutočnosti, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam, to či bude v spore úspešný závisí od toho, či sa logická štruktúra príčin a následkov, ktorého sám pokladá za skutkový dôvod žalobou uplatneného nároku, zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákon a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

8. Žalobca na súde uplatnil nárok na vrátenie súm, ktoré podľa písomne uzatvorených zmlúv o pôžičke poskytol žalovanému, pričom na základe zmluvy zo 04.08.2019 mala byť ním požičaná žalovanému suma 10.000,- eur a na základe ďalšej zmluvy z 20.09.2019 suma 1.500,- eur. Realizovaný spôsob transferu zodpovedal dohode, ktorá zo zmlúv vyplynula. Písomne dohodnutý obsah zmlúv o pôžičke, spôsob realizácie v zmysle poskytnutia požičaných súm sporný nebol. Pri takto existujúcom nespornom skutkovom stave bolo na žalovanom dôkazmi vyvrátiť tvrdenia žalobcu o tom, že peňažné prostriedky mu nevrátil, nakoľko bol to on, na ktorého sa prenieslo dôkazné bremeno o splnení vlastných povinností.

9. Ako uviedol odvolací súd už v zrušujúcom uznesení, v ustanovení § 185 Civilného sporového poriadku je zavedený princíp formálnej pravdy, to znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu v akom ho vykreslia strany sporu svojimi tvrdeniami a s vecou súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu.

Odvolací súd má za to, že dominantnou úlohou civilného konania je byť nástrojom pre riešenie sporov. Táto úloha zahŕňa funkciu procesného práva spočívajúcu v umožnení presadiť oprávnené nároky plynúce z hmotného práva, dôraz sa pritom kladie na slovo „oprávnené“. Súd musí pri rozhodovaní vychádzať z objektívne overiteľných poznatkov vzhľadom na konkrétny prípad. Základom a prostriedkom tvorby jeho presvedčenia sú objektívne úvahy o pravdepodobnosti rešpektujúce pravidlá logického myslenia, skúsenosti a ich kontrola. Rozhodnutie, ktoré by vychádzalo z toho, čo je viac - menej vierohodné, je neprípustné (obdobne L. Tichý et al.: Prokazování příčinné souvislosti multikauzálních škod, vyd. Univerzita Karlova v Prahe, 2010).

10. Z listín zo spisu a prostriedkov, ktorými má byť realizovaná procesná iniciatíva žalovaného spôsobilá preukázať jeho tvrdenia, ktoré by boli relevantnými pre preukázanie jeho tvrdení o spôsobe ako žalobcovi pôžičku vrátil, vyplýva, že do času než súd prvej inštancie o žalobnom návrhu rozhodol na pojednávaní, ktoré nariadil na deň 25.05.2023 za postačujúci dôkazný prostriedok mal výsluch vlastnej manželky, konateľky spoločnosti Latta s.r.o., ktorá spoločnosť ako dodávateľ vstúpila do obchodného vzťahu so spoločnosťou Tempesta s.r.o., konateľom a spoločníkom ktorej je žalobca. Až na pojednávaní dňa 25.05.2023 navrhol vykonať dôkaz výsluchom svedka J., zamestnanca spoločnosti Latta s.r.o., pričom jeho výsluch mal byť realizovaný ku skutočnostiam týkajúcim sa zmluvy o dielo, ktorá bola uzatvorená medzi dvomi obchodnými spoločnosťami, spoločnosťou Tempesta s.r.o. a spoločnosťou Latta s.r.o.; súd prvej inštancie návrh na vykonanie tohto dôkazu zamietol.

11. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nevykonanie dôkazu výsluchom svedka, ktorého výsluch navrhol vykonať na pojednávaní 25.05.2023, je potrebné uviesť, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj vykonávanie dôkazov s cieľom ustálenia skutkových okolností súdnej veci, ktoré sú pre právne posúdenie podstatné a sú medzi účastníkmi sporné (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.10.2010, sp.zn. II.ÚS 379/09). Jeho súčasťou nie je povinnosť súdu vykonať všetky dôkazy označené účastníkom konania, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi spojený so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci umožňuje sudcovi vykonať len tie dôkazy, ktoré k takémuto rozhodnutiu vedú (I.ÚS 64/97, uznesenie zo dňa 08.10.1997).

12. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva objasnenie toho, prečo súd prvej inštancie nevykonával dôkaz navrhnutý na pojednávaní žalovaným. Súdu prvej inštancie nie je možné vytknúť dôvod, pre ktorý navrhnutý dôkaz ako nesúvisiaci s predmetom konania nevykonával. Tento postup zodpovedá princípu procesnej ekonomie ako jednému z podstatných princípov ovplyvňujúcich konanie, ktoré má byť spravodlivé pre obe strany sporu. Racionalite rozhodovania súdu nemôže zodpovedať postup smerujúci k vykonávaniu dokazovania o tom, aké poznatky môže mať označený svedok k existencii zmluvného vzťahu medzi dvoma obchodnými spoločnosťami ak predmetom konania je nárok zo záväzkového vzťahu medzi dvoma fyzickými osobami. Pre rozhodnutie, ku ktorému súd prvej inštancie dospel, je v spise dostatok dôkazných prostriedkov preukazujúcich správnosť rozhodnutia.

13. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako rozsudok vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolaní úspešnou stranou sporu, neúspešný bol žalovaný, odvolací súd preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100%, výška trov bude kvantifikovaná súdom prvej inštancie osobitným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).